

DOMINICA IV IN QUADRAGESIMA I classis	NIEDZIELA IV WIELKIEGO POSTU 1 klasy
--	---

AD LAUDES	LAUDES
------------------	---------------

Ant. 1 Tunc acceptábis † sacrificium iustítiae, si avérteris faciem tuam a peccátis meis.	Ant. 1 Wtedy upodobaś sobie żertwę sprawiedliwości, jeśli odwrócisz Twe oblicze od moich grzechów. Ps 50, 21. 11
Ps. 50 Miserére mei, Deus, cum reliquis de Dominica, p. ???	Ps 50 Zmiłuj się nade mną, Boże, z pozostałymi z niedzieli, s. ???
Ant. 2 Bonum est † speráre in Dómino, quam speráre in princípibus.	Ant. 2 Lepiej pokładać nadzieję w Panu, niż pokładać nadzieję we władcach. Ps 117, 9
Ant. 3 In matutínis, † Dómine, meditábor in te.	Ant. 3 O świcie, Panie, rozmyślałem o Tobie. Ps 62, 7
Ant. 4 Potens es, † Dómine, erípere nos de manu forti : liberáre nos, Deus noster.	Ant. 4 Władny jesteś, Panie, wyrwać nas z ręki mocarza; wyzwolić nas, Boże nasz. por. Dn 3, 17
Ant. 5 Reges terræ † et omnes pópuli, laudáte Deum.	Ant. 5 Królowie ziemi i wszystkie ludy, chwalcie Boga. Ps 148, 11
Capitulum (Ga. 4, 22-24)	Kapitulum (Ga 4, 22-24)
Fratres : Scriptum est, quóniam Abraham duos fílios hábuit : unum de ancílla, et unum de libera. † Sed qui de ancílla, secúndum carnem natus est : qui autem de libera, per repromissionem. * Quæ sunt per allegoríam dicta.	Bracia: napisane jest, że Abraham miał dwóch synów, jednego z niewolnicy, a drugiego z wolnej. Lecz ten, który był z niewolnicy, według ciała się narodził, a który z wolnej, dzięki obietnicy. A jest to powiedziane przez alegorię

Responsorium breve	Responsorium krótkie (Ps 90, 3)
Ipse liberávit me * De láqueo venántium. R. Ipse liberávit me * De láqueo venántium. V. Et a verbo áspero. R. De láqueo venántium. V. Glória Patri, et Fílio, * et Spirítui Sancto. R. Ipse liberávit me * De láqueo venántium.	Bo On mnie wybawi * Od sideł łowców. W. Bo On mnie wybawi * Od sideł łowców. K. I od słowa zgubnego. W. Od sideł łowców. K. Chwała Ojcu i Synowi, * i Duchowi Świętemu. W. Bo On mnie wybawi * Od sideł łowców.
Hymnus	Hymn (X w.)
Iam, Christe, sol iustítiae, Mentis diéscant ténebræ, Virtútum ut lux rédeat, Terris diem cum réparas.	Sprawiedliwości Słońce, Chryste, Gdy jasność dnia przywracasz ziemi, Niechaj ustąpi mrok duchowy I światło cnoty nas nappełni.
Dans tempus acceptábile, Et pænitens cor tríbue, Convértat ut benígnitas, Quos longa suffert píetas.	Kiedy nam dajesz czas sposobny, Pokutą natchnij nasze serca; Nawróć dobrocią grzesznych ludzi, Znoszonych długo z cierpliwością.
Quiddámque pæniténtiæ Da ferre, quamvis grávium, Maióre tuo múnere, Quo démpcio fit críminum.	Pomóż okupić szczerą skrucą Bezmierne winy wobec Ciebie; Większe jest od nich miłosierdzie, Przez które grzech odpuszczasz wszelki.

Dies venit, dies tua, In qua reflórent ómnia : Lætémur in hac ad tuam Per hanc redúcti grátiam.	Dzień się przybliżył, dzień Twój, Panie, A jego blask odnawia wszystko, I wielka radość nas ogarnia, Bo w nim znajdziemy Twoją łaskę.
Te rerum univérstas, Clemens, adóret, Trínitas, Et nos novi per véniam Novum canámus cánticum. Amen.	Boże Jedyny w Trójcy Świętej, Niech Tobie będzie cześć i chwała, My zaś, przez łaskę odrodzeni, Wielbimy Ciebie nową pieśnią. Amen.
V. Angelis suis Deus mandávit de te. R. Ut custódiant te in ómnibus viis tuis.	K. Aniołom swoim rozkazał o Tobie. W. Aby cię strzegli na wszystkich twych drogach. Ps 90, 11

Ad Benedictus, Ant. Cum sublevásset † óculos Iesus, et vidísset máximam multitúdinem veniéntem ad se, dixit ad Philíppum : Unde emémus panes, ut mandúcent hi? Hoc autem dicébat tentans eum : ipse enim sciébat, qui esset factúrus.	Ant. do Benedictus Gdy Jezus wzniósł oczy i ujrzał, że wielka rzesza idzie ku niemu, rzekł do Filipa: Skąd kupimy chleba, żeby ci posilić się mogli? A mówił to doświadczając go, bo sam wiedział, co miał uczynić. J 6, 5-6
Oratio	Oracja

Concéde, quæsumus, omnípotens Deus : † ut, qui ex mérito nostræ actiónis affligimur, * tuæ grátiae consolatióne respirémus. Per Dóminum nostrum Iesum Christum Fílium tuum : † qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus Sancti Deus, * per ómnia sæcula sæculórum. R. Amen.	Daj, prosimy wszechmogący Boże; abyśmy zasłużenie cierpiąc z powodu naszego działania, odetchnęli pociechą Twojej łaski. Przez Pana naszego Jezusa Chrystusa, Syna Twojego, który z Tobą żyje i króluje w jedności Ducha Świętego Bóg, przez wszystkie wieki wieków. W. Amen.
--	---